

ROZHODNUTÍ O ANONYMIZACI

Městský úřad Mikulov, odbor vnitřní a organizačních věcí, jako správní orgán příslušný k projednání přestupků dle § 125c zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl takto:

Výrok:

V rozhodnutí o přestupku č.j. MUMI 19025607 ze dne 03.07.2019, se provedla anonymizace následujících údajů:

1. Registrační značka vozidla, druh vozidla, místo spáchání přestupku z důvodu, že se jedná o konkrétní lokalitu
2. Podpisy, osobní poznámky nebo údaje, které by umožnily přímou nebo nepřímou identifikaci

Odůvodnění:

Poskytnutí informace bylo provedeno v souladu s § 3 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, přičemž identifikace právnické osoby nebyla anonymizována.

Důvodem nezakrytí identity právnické osoby je veřejný zájem na informovanosti o subjektech, vůči nimž bylo vedeno správní řízení a pravomocně rozhodnuto o spáchání přestupku. Tímto je naplněn účel zákona, kterým je transparentnost činnosti orgánů veřejné moci.

Naopak konkrétní popis skutkového děje přestupku byl anonymizován (neuveden v plném rozsahu), protože by jeho zveřejnění mohlo nepřiměřeně zasáhnout do chráněných práv a zájmů právnické osoby, zejména do práva na ochranu dobré pověsti, obchodního tajemství a dalších důvěrných informací, jejichž odhalení zákon chrání podle § 9 zákona č. 106/1999 Sb.

Zveřejnění pouze identifikace právnické osoby a nikoli přesného popisu přestupku představuje přiměřený zásah, který odpovídá principu minimalizace zásahu do práv subjektu údajů a současně zajišťuje naplnění práva veřejnosti na informace.

Zveřejnění rozhodnutí o přestupku má informační a preventivní účel. Zachována zůstane tak skutková podstata přestupku, právní kvalifikace, uložená sankce a důvody rozhodnutí. Po provedení anonymizace tak není porušen smysl a účel poskytnuté informace.

Poučení:

■ ■ ■

Příloha:

Anonymizované rozhodnutí č.j. MUMI 19025607

splatných do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Města Mikulov č. 19-2033060287/0100, variabilní symbol: 815001710 na pokladně nebo prostřednictvím přiložené poštovní poukázky.

Odůvodnění:

Městskému úřadu Mikulov, odboru organizační a vnitřních věcí bylo dne [redacted] postoupeno Městskou policií Mikulov, č. j.: [redacted] k projednání podezření z přestupku s tím, že dopravní přestupek (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci) byl spáchán vozidlem zn. [redacted] r. z.: [redacted] dne [redacted] [redacted] [redacted] hodin, v obci [redacted] [redacted] v obci [redacted]

Správní orgán zaslal provozovateli vozidla AXIMĚ, spol. s.r.o., IČ:18825176, Vídeňská č.p. 204/125, 619 00 Brno, výzvu k uhrazení peněžité částky ve výši 700,- Kč, jako částky určené dle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu (a to s dobou splatnosti do 15 dnů ode dne doručení výzvy). Provozovatel v zákonné lhůtě peněžitou částku neuhradil a ani nevyužil zákonnou povinnost sdělit totožnost řidiče vozidla.

Správní orgán, aniž zahájil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, věc odložil, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájit řízení proti určité osobě.

Správní orgán projednal přestupek provozovatele vozidla v příkazním řízení a dne 26.6.2018 zaslal provozovateli vozidla Příkaz (příkaz byl doručen prostřednictvím datové zprávy a to dne 26.6.2018 ve 14:36:27 hod, kdy se přihlásila oprávněná osoba). Proti Příkazu podal obviněný v zákonné lhůtě odpor.

Obviněnému bylo zasláno dne 4. 7. 2018 oznámení o vyrozumění o pokračování zahájeného správního řízení, byla mu dána možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, a to dne 16. 7. 2018 na 9.00 hodin, po provedení důkazů listinami obsaženými ve spise. Toto oznámení bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové zprávy dne 4. 7. 2018 ve 13:22:48 hodin. Následně obviněný zaslal správnímu orgánu tentýž den v 15:01:25 hodin prostřednictvím datové zprávy „žádost o ústní jednání“, kde žádá správní orgán o nařízení ústního jednání, nejlépe v termínu dne 16. 7. 2018 v 9.00 hod., kde zároveň požadoval, aby správní orgán připravil písemnosti, které se týkaly kompletní elektronické informace z výstupu silničního radaru, informaci o součinnosti Městské policie Mikulov a Policie ČR a informaci o údržbě uvedeného měřicího zařízení. Účastník řízení ing. Lumír Příbýl, jednatel firmy AXIMA, spol. s.r.o. (dále jen obviněný) se ke správnímu orgánu dostavil dne 16.7.2018 ve 12.22 hod. Obviněný byl seznámen se spisovou dokumentací přestupku provozovatele vozidla. V protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání uvedl obviněný včetně svých námitek účastníka řízení to, že k údajnému přestupku provozovatele vozidla se vyjádří do 10-ti dnů písemnou formou. Dne [redacted] [redacted] [redacted] prostřednictvím datové zprávy obdržel správní orgán vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání a k podkladům pro vydání rozhodnutí. Námitky, které jsou uvedeny v protokolu o provedeném ústním jednání, jsou totožného charakteru jako v zaslaném vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání vyjma námitek, že spis neobsahuje soupisku. K dané námitce správní orgán uvádí, že postupuje dle § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Daný spisový materiál je řádně hierarchicky uspořádán a číselně označen v pravém horním rohu. Spis je označen spisovou značkou. Přílohami jsou důkazní prostředky, které jsou součástí spisu.

Ve svém vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání vznesl obviněný celkem 25 námitek:

1) Dne [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] v obci [redacted] byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy, zadokumentována jízda motorového vozidla registrační značky [redacted] [redacted] provozovatele AXIMA, spol. s r.o., IČ: 18825176, Vídeňská 204/125, 619 00 Brno, (dále jen „provozovatel“), nezjištěný řidič v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 61 km/h, (po odečtu tolerance měřicího zařízení ± 3 km/h) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle §125c odst. 1, písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Evidenční číslo přestupku [redacted] Věc, vedená pod č. j. [redacted] byla šetřena a věcně a místně příslušnému správnímu orgánu I. stupně oznámena Městskou policií Mikulov dne [redacted] [redacted] [redacted] Svým jednáním se provozovatel vozidla údajně dopustil přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění novel, tím, že jako provozovatel vozidla v

rozporu s § 10 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem.

2) Provozovatel v první řadě rozporuje naměřenou rychlost 61 km/h, neboť provedl taková opatření, která vylučují, aby k popisovanému stavu docházelo. Tak, jako správní orgán, resp. městská policie v případě obsluhy a nastavení měřicího zařízení provádí příslušná školení a proškolení pracovníci jsou pak zárukou přesného měření za každých okolností, tak i provozovatel kontroluje svá vozidla a školí jejich řidiče. Tito řidiči jsou současně držitelé řidičských průkazů, které jsou vydávány státem po absolvování příslušného přezkoušení. Je tedy zcela nemožné, aby se vozidla provozovatele s takovýmito řidiči dopouštěla přestupků.

3) Provozovatel navrhuje provést důkaz listinou Školení řidičů 2017, která je uvedena v příloze a jejíž originál včetně záznamů o proškolení jednotlivých pracovníků provozovatele může provozovatel na požádání předložit, případně může správní orgán vyslechnout jako svědka v zápisu uvedeného školitele. Provozovatel má za to, že vyhověl podmínkám liberačního důvodu podle § 21 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb. Všichni potenciální řidiči provozovatele absolvují pravidelné školení a poučení o dodržování povinností řidiče a pravidel provozu. Tím provozovatel činí vše, co je po něm možné spravedlivě požadovat, aby porušení povinností provozovatele vozidla zabránil.

4) Provozovatel dále rozporuje hodnotu rychlosti naměřenou měřicím zařízením RAMER 10T, výrobní číslo 16/0313, umístěného dne ■■■■■■■■ v obci ■■■■■ Z příslušné nekvalitní kopie snímku č. ■■■■ je zřejmé, že zaznamenané vozidlo právě vyjíždí z tzv. svazku a dále že v pozadí je další vozidlo, které mohlo způsobit případné nežádoucí odrazy. Proto je podle provozovatele nutné provést kvalifikované vyhodnocení tohoto snímku.

5) Provozovatel si pořídil ze spisu, resp. obdržel od Městské policie Mikulov celkem tři kopie snímku č. ■■■■ z měřicího zařízení RAMER 10T, výrobní číslo 16/0313. Na žádné z těchto kopií nelze identifikovat parametry určující nastavení příslušného zařízení s výjimkou nastavení rychlostních limitů. Příslušné údaje jsou záměrně rozmazány. Provozovatel byl tedy omezen na svém právu seznámit se s kompletními podklady sloužícími jako důkaz o přestupku. U tohoto důkazu také není možné provést ověření vyhodnocení naměřené rychlosti, takže tento dokument nelze jako důkaz vůbec použít.

6) Provozovatel žádal jak Městskou policii Mikulov, tak správní orgán o příslušné dokumenty, které by mohly přispět ke zjištění skutečného stavu. Městská policie Mikulov vyhověla pouze částečně, přitom poskytla kopii snímky č. ■■■■ trpící stejnými nedostatky, jako kopie získané od správního orgánu. Samotný správní orgán neposkytl dokumenty žádné.

7) Vzhledem k výše uvedenému je provozovatel přesvědčen, že ve spisu založený snímek č. ■■■■ ze dne ■■■■ pořízený zařízením RAMER 10T, výrobní číslo 16/0313, není bez dalšího dostatečným důkazem správně provedeného měření.

8) Z Ověřovacího listu použitého měřicího zařízení a z činnosti Městské policie Mikulov a správního orgánu je zjevné, že dotčené měřicí zařízení je průběžně přesouváno mezi třemi stanovišti. Vzhledem k těmto přesunům, zvyšujícím pravděpodobnost vlivu nepříznivých mechanických i jiných vlivů na vlastní zařízení, je naprosto nezbytné provádět příslušnou údržbu tohoto zařízení tak, jak je stanovena Návodem na údržbu. Protože je to nutná podmínka pro udržení platnosti kalibrace (viz Ověřovací list), je naprosto oprávněný požadavek, aby údržba byla prováděna dokumentovaným způsobem, tj. včetně příslušných záznamů, kdo, kdy a jaký úkon provedl. Samotný Ověřovací list bez prokázání této údržby není sto prokázat zachování přesnosti měření po celou dobu platnosti Ověřovacího listu.

9) Provozovatel žádal Městskou policii Mikulov o poskytnutí informace o pravidelné údržbě měřicího zařízení. Jako odpověď na tuto žádost byla poskytnuta pouze informace o technických parametrech daného zařízení a naměřené parametry zařízení při jednotlivých kalibracích. Informace o průběžné údržbě požadované Návodem k obsluze nebyly poskytnuty žádné, takže existence jakékoli průběžné údržby nebyla prokázána.

10) Vzhledem k tomu, že se provozovatel nemohl kompletně seznámit s podklady sloužícími jako důkaz údajném přestupku, problematickému umístění vozidla na snímku, u kterého jsou důvodné pochybnosti o

správnosti měření, možnosti případných odrazů narušujících měření a neprokázání skutečností odkazovaných v Ověřovacím listu a nutných pro udržení stálosti kalibrace uvedeného měřicího zařízení, považuje provozovatel naměřenou hodnotu rychlosti 61 km/h za neprůkaznou.

11) Z kopií snímku je naopak zřejmé, že limit měřicího zařízení pro vytvoření snímku s naměřenou hodnotou rychlosti je nastaven na 61 km/h. Je tedy zjevné, že případná překročení maximální povolené rychlosti, která nedosahují 61 km/h, nejsou dokumentována a ani dále zpracována. Nastavení této hranice není správním orgánem, resp. Městskou policií Mikulov odůvodněno a není jasné, jakým postupem bylo stanoveno. Toto nastavení zakládá rozdílný přístup ke stejnému, resp. obdobnému jednání vykazujícímu znaky přestupku podle zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ze strany správního orgánu. Je tedy zřejmé, že správní orgán dotčeném případě porušuje § 2 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád.

12) Výzva nebyla provozovateli zaslána v souladu se zákonem, neboť nutnou podmínkou pro zaslání Výzvy byla možnost projednání přestupku příkazem na místě. K tomu ovšem musí být obviněný z přestupku ochoten pokutu zaplatit. Z přestupku nebyl nikdo obviněn, takže ochota k zaplacení pokuty nebyla v daném řízení vůbec prokázána.

13) V § 125f odst. 5 zákona 361/2000 Sb. se uvádí, že „Obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“

14) Za naplnění nezbytných kroků rozhodně nelze považovat pouze zaslání Výzvy, protože sdělení údajů o totožnosti řidiče je v ní označeno pouze jako možné, a tak nelze tuto Výzvu považovat za výzvu k podání vysvětlení podle § 137 zákona 500/2004 Sb. Výzvu je možné označit za manipulativní, neboť v odůvodnění a poučení je u této výzvy uvedeno několik nepravdivých tvrzení.

15) Provozovatel je podle § 10 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, povinen „(...) sdělit skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení tohoto zákona (...)“. Dále podle § 125h odst. 6 zák. č. 361/2000 Sb. může „(...) písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku“. To ale rozhodně neznamená, že musí „v době splatnosti určené částky (...) sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (údajem o totožnosti se rozumí jméno a příjmení, datum narození, trvalý pobyt, případně doručovací adresa), která v rozhodnou dobu a místě jím provozované vozidlo skutečně řídila“ nebo snad že správní orgán má právo „v případě neuvedení kompletních údajů o totožnosti řidiče (jméno, datum narození, adresa trvalého pobytu, popř. adresa pro doručování) nebude k tomuto sdělení o totožnosti řidiče přihlíženo“, jak je uvedeno ve Výzvě. Kompletní nebo nekompletní podání vysvětlení je výmysl správního orgánu, který nemá oporu v zákoně. Pokud je vysvětlení pro správní orgán nedostatečné, musí si vyžádat doplnění tohoto vysvětlení. Je také zjevné, že Výzva žádá jinou informaci, než kterou je provozovatel povinen poskytnout při podání vysvětlení. Drobný rozdíl v terminologii se může ukázat velmi významným v následném průběhu řízení. Sdělení provozovatele na základě doručení Výzvy může být správním orgánem považováno za podání vysvětlení, rozhodně ale bez dalšího nenahrazuje institut podání vysvětlení podle § 137 zák. č. 500/2004 Sb.

16) Tvrzení „Neuhradí-li provozovatel vozidla určenou částku, nebo nevyužije-li možnosti písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku ve výše uvedené lhůtě, bude správní orgán pokračovat v šetření přestupku, bude věc následně projednána jako přestupek provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu“ je poněkud nejasné, nicméně pokud chce správní orgán naznačit, že zůstane nečinný a následně obviní provozovatele z přestupku provozovatele vozidla, jde o projev právního „kutilství“ správního orgánu bez opory v zákoně. Správní orgán má samozřejmě povinnost pokračovat v dalším šetření vzhledem k tomu, že existují další možnosti, jak postupovat při zjišťování pachatele přestupku, např. „opravdovou“ výzvu k podání vysvětlení podle § 137 zákona 500/2004 Sb., pochopitelně doplněnou příslušným poučením provozovatele o jeho právu seznámit se s kompletním spisem, odmítnout vypovídat, požadovat ústní jednání, navrhopvat předvolání a výslech svědků atd.

17) Ze spisu je zjevné, že správní orgán se ani nezbylval posouzením zbytnosti nebo nezbytnosti kroků ke zjištění pachatele přestupku, správní orgán prostě neučinil kroky žádné. Je tedy zjevné, že odložení oznámení o přestupku a následné zahájení řízení o přestupku provozovatele nebylo provedeno v souladu se zákonem.

18) Správní orgán nebyl schopen předložit originál Ověřovacího listu použitého měřicího zařízení ani originál schválení míst měření Policií ČR. Protože se provozovatel setkal s případy, že u některých správních orgánů tyto originály neexistují a originál schválení míst měření není dohledatelný ani u Policie ČR, má provozovatel za to, že ověření měřicího zařízení a schválení míst měření Policií ČR nebylo prokázáno.

19) Městská policie je oprávněna provádět měření rychlosti pouze za dodržení § 79a zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, „Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií“.

20) Provozovatel požádal Městský úřad Mikulov o informace týkající se bezpečnosti provozu ve spojení s provozováním stacionárních radarů a obdržel informaci, že „Správní orgán žádnými studiemi, analýzami ani statistikami, které vyhodnocují nebo jinak kvalifikovaně posuzují vliv instalace a provozu stacionárních radarů pro měření rychlosti vozidel na pozemních komunikacích na plynulost a bezpečnost dopravy v jejich okolí a to včetně podkladů a dat, ze kterých tato vyhodnocení a posouzení vycházejí, nedisponuje.“ Zvýšení bezpečnosti provozu v tomto případě není prokázáno a Městská úřad se ani nepokouší vliv stacionárních radarů nějak vyhodnotit, takže i údajná preventivní funkce není prokazatelná a je postavena jenom na víře a dojmech.

21) Platnost důkazu schválení míst měření Policií ČR byla zpochybněna v odstavci [18]. Provozovatel dále požádal Městskou policii Mikulov o informace o součinnosti Policie ČR při dotčeném měření rychlosti. Ze strany Městské policie Mikulov k této součinnosti nebyly poskytnuty žádné informace.

22) Přitom kontrola městské policie Policií ČR při měření byla původním záměrem tvůrců příslušné novely zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zák. č. 480/2008 Sb.). Zákon obsahoval i požadavek na informační tabule v místě měření, aby toto měření nebylo zneužíváno k vylepšování rozpočtu obcí. Tabule byly následně zrušeny, nicméně v zákoně se zachovala stopa původního úmyslu zákonodárce kontrolovat městskou policii, aby se místo služby občanům města nevrhla na vybírání pokut, jak se ale následně stejně stalo. Zákon nicméně vyžaduje při měření součinnost s Policií ČR. Je tedy na správním orgánu, potažmo městské policii, aby tuto spolupráci prokázal a tím prokázal zákonnost měření.

23) Z výše uvedeného je zřejmé, že u dotčeného měření nebyly naplněny podmínky stanovené § 79a zák. č. 361/2000 Sb. a měření tedy bylo nezákonné.

24) Neboť předložené dokumenty jsou zjevně nedostatečné k tomu, aby jednoznačně prokázaly existenci přestupku, správní orgán neučinil nezbytné kroky ke zjištění skutečného stavu, dále správní orgán neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele, řízení o správním deliktu provozovatele nebylo zahájeno v souladu se zákonem, měření bylo provedeno nezákonně a vzhledem k tomu, že uvedená pochybení již nelze napravit, provozovatel navrhuje, aby správní orgán řízení z a s t a v i l.

25) Pokud snad správní orgán řízení přes všechny uvedené nedostatky řízení nezastaví, provozovatel žádá o dodatečné nařízení ústního jednání. Provozovatel dále navrhuje (mimo již prezentovaného návrhu na důkaz listinou Školení řidičů 2017) předvolání svědků, kteří mohou vysvětlit okolnosti měření, parametry nastavení měřicího zařízení a objasnit způsob manipulace s vlastní měřicí jednotkou a její údržbu. Provozovatel také navrhuje, aby správní orgán zajistil listinné či jiné podklady, které – pokud existují – by byly schopné vysvětlit ostatní nejasnosti popsané v předchozím vyjádření

K námitkám obviněného správní orgán uvádí následující:

1) Obviněný zde pouze konstatuje přestupek č. [REDAKCE]

- 2) Vozidlu zn. [REDAKCE] bylo naměřeno automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích 64 km/hod., resp. 61 km/hod. (po odečtu dle toleranční odchylky měření 3 km/hod). Silniční radarový rychloměr RAMER10 T splňuje všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen, jinými slovy řečeno, měří správně (místo měření je specifikováno dostatečně /název ulice + GPS souřadnice/). Skutkový stav byl spolehlivě zjištěn a ze spisového materiálu prokazatelně vyplývá, že k přestupku došlo. (viz. Fotografie přestupku a oznámení přestupku). Správní orgán nesouhlasí s mylnou a ničím nepodloženou domněnkou obviněného, že proškolení řidičů je zárukou toho, že se nemohou dopustit dopravního přestupku.
- 3) Návrh obviněného, provést důkaz listinou *Školení řidičů 2017* je irelevantní. Liberační důvody jsou určeny pro aplikaci pouze ve výjimečných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti. Provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. Absolvování pravidelného školení řidičů není v tomto případě liberační důvod.
- 4) Měření proběhlo silničním radarovým rychloměrem RAMER10 T. Ověření provedené Českým metrologickým institutem potvrzuje, že dané měřidlo má požadované vlastnosti. RAMER10 T splňuje všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen. Měření probíhá v pořádku, to ostatně vyplývá i z pořízené fotodokumentace, neboť v případě chyb by rychloměr rychlost neměřil (objevilo by se chybové hlášení). Fotografie pořízená z radaru je kvalitní a je z ní jasně zřejmé, které vozidlo je na snímku zachyceno. Ve spodní části fotografie je šipka směru měřeného vozidla. Na pořízené fotodokumentaci je opravdu zachyceno jiné vozidlo, ale toto vozidlo není na hlavní komunikaci, nýbrž je zaparkováno na veřejném parkovišti „Amfiteátr“. Z fotografie tudíž nevyplývá žádná pochybnost o tom, které vozidlo bylo změřeno. Obviněný rozporuje hodnotu rychlosti, ale je to pouze jeho domněnka, ničím nepodložená. V dané věci nebyly obviněným uvedeny žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybnilly správnost měření rychlosti.
- 5) Správní orgán se domnívá, že provozovatel na svém právu omezen nebyl. Obviněný byl seznámen se všemi podklady spisového materiálu – osobně si je fotil. Správní orgán nevycházel pouze z popisu fotodokumentace, ale také z dalších důkazů. Správní orgán je poté hodnotil ve vzájemných souvislostech. Správní orgán se nemůže vyjádřit a ani není příslušný odpovídat na dotazy, které byly vzneseny na Městskou policii Mikulov.
- 6) Správní orgán dokazování provedl - viz. protokol o provedení důkazů mimo ústní jednání, který obsahuje očíslovanou spisovou dokumentaci se kterou se obviněný seznámil (obviněným osobně ofoceno soukromým fotoaparátem). Správní orgán z ní poté vycházel při svém závěru. Dokazování bylo provedeno řádně.
Správní orgán se nemůže vyjádřit a ani není příslušný odpovídat na dotazy, které byly požadovány od Městské policie Mikulov.
- 7) Toto tvrzení je v rovině hypotéz, že z nich není možné chybnost měření dovodit. Tuto námitku považuje správní orgán za nepodloženou a účelovou
- 8) Viz 4)
- 9) Správní orgán se nemůže vyjádřit a ani není příslušný odpovídat na dotazy, které byly vzneseny na Městskou policii Mikulov.
- 10) Viz 4)
- 11) Správní orgán konstatuje, že nastavená hodnota je v tomto místě pro všechna projíždějící vozidla stejná a nikoho nezvýhodňuje. Není zřejmé, na základě jakého postupu se obviněný domnívá, že se jedná o nerovný přístup.

- 12) Správní orgán po oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud jsou splněny podmínky podle §125 f, odst. 2, totožnost řidiče není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a porušení je zde možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. Určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Určená částka je splatná do 15-ti dnů ode dne doručení. Správní orgán zaslal výzvu k úhradě peněžitě částky nebo sdělení totožnosti řidiče vozidla, přičemž byla stanovena lhůta určená zákonem. Tato výzva byla řádně zaslána i doručena (výzva provozovateli byla zaslána dne 24. 4. 2018, doručena datovou zprávou dne 24. 4. 2018). Účastník řízení ve lhůtě stanovené výzvou určenou částku neuhradil a ani správnímu orgánu nesdělil údaje o totožnosti řidiče. Z tohoto důvodu bylo s účastníkem řízení jako provozovatelem vozidla zahájeno správní řízení o přestupku provozovatele vozidla. Správní orgán tedy učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.
- 13) Viz 12
- 14) Viz 12
- 15) Správní orgán je povinen postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady – zásada rychlosti a hospodárnosti dle správního řádu. Podstata zásady hospodárnosti zakotvené v § 6 odst. 2 správního řádu spočívá v tom, že správnímu orgánu a účastníkům řízení, případně dalším dotčeným osobám, nemají v souvislosti s vedením správního řízení vznikat zbytečné náklady. Správní orgán má v řízení činit co nejúčinnější úkony, které jeho a zároveň i další subjekty co nejméně zatěžují. Z výše uvedeného důvodu a možným obstrukcím provozovatelů vozidel, které jsou doménou zejména u dopravních přestupků (záměrně nečitelné jména, neúplné adresy), proto správní orgán přistoupil ve formuláři o sdělení údajů o řidiči, který je součástí výzvy provozovateli vozidla k uhrazení určené částky k tomuto dodatku: V případě, že provozovatel vozidla poskytne správnímu orgánu údaje, které nepovedou k určení totožnosti řidiče vozidla, nebo nebude na základě poskytnutých údajů osobě údajného řidiče doručovat písemnosti nebo vina řidiči ve správním řízení nebude prokázána, správní orgán věc přestupku řidiče odloží (zastaví) a zahájí řízení s provozovatelem vozidla pro přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.“ Cílem zavedení přestupku provozovatele vozidla je, aby zmíněné delikt ní jednání nezůstalo nepotrestáno a aby za něj v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla. Provozovatel se může zbavit odpovědnosti pouze, když prokáže jeden ze dvou liberačních důvodů.
- 16) Viz 12
- 17) Viz 12
- 18) Pro účely každého jednotlivého správního řízení, v němž je předmětem přestupek řidiče nebo přestupek provozovatele vozidla zcela postačí, pokud je ve spise založena prostá kopie ověřovacího listu. Pro posouzení otázky zda je měřidlo způsobilé, je totiž rozhodná doba platnosti ověření a nikoliv, zda je ve spise založen jeho originál. Totéž platí i při dokumentu schválení míst pro stacionární měření rychlosti MP Mikulov. Obviněný neuvedl, z jakého důvodu by kopie neměly odpovídat originálům.
- 19) Správní orgán není příslušný se vyjadřovat k pravomoci Městské policie
- 20) Vést statistiku, analýzu ohledně stacionárních radarů není zákonnou povinností
- 21) Správní orgán se nemůže vyjádřit a ani není příslušný odpovídat na dotazy, které byly vzneseny na Městskou policii Mikulov
- 22) Ve spisové dokumentaci je obsažen dokument „Schválení míst pro stacionární měření rychlosti MP Mikulov“ od Krajského ředitelství Policie ČR.
- 23) Dle ustanovení § 79a zákona o silničním provozu není označení začátku a konce měření podmínkou provedení měření. Není povinností správního orgánu informovat řidiče o zřízení stacionárního radaru.

- 24) Správní orgán si opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí. Byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Shromážděné důkazy (včetně platného ověřovacího listu měřiče rychlosti, oznámení o podezření z přestupku, fotodokumentace) ve svém souhrnu prokazují stíhané jednání bez důvodných pochybností. Správní orgán nemá tedy důvod z vlastní iniciativy provádět další dokazování.
- 25) Obviněný žádá správní orgán o dodatečné ústní jednání, či důkaz listinou školení řidičů nebo předvolání svědků aj. Správní orgán tuto námitku považuje za účelově obstrukční a považuje jej za nadbytečný úkon, neboť ve spisovém materiálu jsou založeny dostatečné důkazy, svědčící o spáchání přestupku provozovatele vozidla.

Správní orgán vydal dne [REDAKCE] ve věci rozhodnutí č.j. [REDAKCE] [REDAKCE] proti kterému podal obviněný, odvolání s 88 námitkami. Toto odvolání bylo postoupeno Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy v Brně.

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Sp. zn.: [REDAKCE] [REDAKCE] bylo napadené rozhodnutí vydané MěÚ Mikulov zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání z důvodu absence nařízení ústního jednání, o které účastník řízení požádal. Dále odvolací orgán vyzývá správní orgán I. stupně, aby se ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami uvedených v odvolání.

Správní orgán tedy dne 17.12.2018 č.j. MUMI 18056811 předvolal obviněného k ústnímu jednání, ke kterému byl účastník řízení řádně předvolán na den 8.1.2019. V tento den se telefonicky účastník řízení omluvil, že se k ústnímu jednání nedostaví. Dne 1. 2. 2019 byla správním orgánem zaslána obviněnému výzva k odstranění nedostatků podání ve věci nedostatečné omluvy. Na toto obviněný nijak nereagoval. Správní orgán tedy přistoupil a umožnil obviněnému možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dne 15.2.2019 se obviněný ke správnímu orgánu dostavil – viz. protokol o provedených úkonech účastníka řízení ve kterém se obviněný zmiňuje, že se k podkladům rozhodnutí vyjádří do 5 dnů, což učinil a to dvojím vyjádřením - „ vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání a k podkladům pro vydání rozhodnutí v řízení sp. zn.: [REDAKCE] První vyjádření bylo správnímu orgánu zasláno prostřednictvím datové zprávy dne 19. 2. 2019 s 29 připomínkami a druhé vyjádření bylo zasláno taktéž prostřednictvím datové zprávy dne 7. 3. 2019, kde obviněný uvádí dalších 7 připomínek. Správní orgán uvádí, že tato vyjádření zaslána postupně dne 19. 2. 2019 a 7. 3. 2019 jsou duplicitně uvedena již ve vyjádření ze dne 23. 7. 2018, jde o zkopírování těchto námitek, pouze zde došlo ke změně pořadových čísel. Správní orgán se těmito připomínkami již nebude zabývat, neboť byly zodpovězeny v námitkách č. 1 až č. 25.

Správní orgán se bude zabývat námitkami, které uvedl účastník řízení ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, které bylo vydáno dne [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Ve svém „*Odvolání proti rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla, žádost o informaci o oprávněné osobě v dané věci*“ vznesl obviněný celkem 88 námitek. Vzhledem k rozsáhlosti textu nebude správní orgán citovat dané znění námitek (připomínek), které uvádí ve svém odvolání obviněný, ale pouze k pořadovému číslu dané připomínky.

K 88 námitkám, které obviněný uvedl, správní orgán uvádí následující:

- 1) Obviněný zde pouze konstatuje přestupek
- 2) Konstatování, že obviněný napadá rozhodnutí správního orgánu
- 3) Konstatování obviněného, že obdržel „výzvu provozovateli vozidla k uhrazení určené částky“ od správního orgánu
- 4) Tato připomínka není příliš jasná ani srozumitelná. Provozovateli vozidla byla zaslána výzva k uhrazení určené částky a to v souladu s § 125h odst. z.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích s poučením, že v době splatnosti místo zaplacení určené částky má právo oznámit správnímu orgánu na adresu v záhlaví této výzvy, osobu řidiče, která v inkriminovaném čase skutečně řídila jeho provozované vozidlo. Provozovatel vozidla určenou částku neuhradil, formulář ke sdělení řidiče, který byl součástí výzvy provozovateli motorového vozidla k uhrazení určené částky, nevypsal. Objektivní stránkou přestupku je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby

při užití motorového vozidla, jehož je obviněný provozovatelem byly dodržovány řidičem tohoto vozidla povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Provozovatel svoji možnosti sdělit osobu řidiče nevyužil. Správní orgán tedy nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení správního řízení proti určité osobě, a proto došlo k usnesení o odložení a dále se pokračovalo s v řízení s provozovatelem vozidla. Proto přistoupil správní orgán k vydání rozhodnutí – Příkazu, jehož doručením bylo zahájeno správní řízení, až poté se hovoří o tzv. obviněném. Položením dané připomínky „*Obviněný byl z povahy věci podezřelý ze spáchání....*“ Správní orgán s touto formulací nesouhlasí a daná připomínka není příliš jasně položena. Objektivní odpovědnost se rozumí v tomto případě, odpovědnost za protiprávní stav, za výsledek. Přestupek je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za ně pak ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění. Smyslem je zájem společnosti na tom, aby přestupky zjištěné technickými nebo jinými prostředky, kterých se dopustili nezjištění řidiči, nezůstaly neprojednány a nepotrestány.

- 5) Správní orgán nerezignoval na svoji povinnost stanovenou v zákoně. Správní orgán postupoval dle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť vyzval provozovatele vozidla k zaplacení určené peněžité částky ve výši 700,-Kč ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této výzvy. Provozovatel byl dále poučen o tom, že podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je mu uložena povinnost zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích tímto zákonem stanovená. Také byl provozovatel v tomto přípisem poučen o tom, že bude-li určená částka podle této výzvy zaplacená nejpozději do 15 dnů ode dne doručení této výzvy, bude věc přestupku odložena, nebo provozovatel může ve stejné lhůtě správnímu orgánu písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Zároveň také byl poučen o tom, že nebude-li určená částka ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této výzvy připsána na shora uvedený účet, nebo ve stejné lhůtě provozovatel vozidla nevyužije svého práva a písemně nesdělí údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, bude pokračováno v řízení.
- 6) až 9) Dne 4. 7. 2018 zaslal správní orgán obviněnému vyrozumění o pokračování zahájeného správního řízení přestupku o podaném odporu, o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí a o provedení důkazů mimo ústní jednání, tímto byl účastník řízení poučen o svých dalších procesních právech a povinnostech, zde správní orgán nepochybil. Účastník řízení si však dne 4. 7. 2018 podal žádost o nařízení ústního jednání a následně bylo zasláno „*Vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání a k podkladům pro vydání rozhodnutí v řízení sp. zn: [redacted]*“ Poté došlo správním orgánem k vydání rozhodnutí, kde se vypořádal se všemi 25 námitkami v odvolání. Podstata (meritum) věci - přestupku provozovatele vozidla byla v rozhodnutí dodržena.
- 10) Ano správní orgán toto tvrzení ve svém rozhodnutí uvádí, neboť pro provozovatele vozidla vyplývají určité povinnosti, kdy je povinností provozovatele zajistit, aby při užívání jeho vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče stanovené zákonem. Správní orgán vyzval provozovatele a ten měl možnost zdejšímu správnímu orgánu sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (údajem o totožnosti se rozumí jméno a příjmení, datum narození, trvalý pobyt, případně doručovací adresa), která v rozhodnou dobu a místě jím provozované vozidlo skutečně řídila. K čemuž mohl využít přiložený formulář nebo na základě výzvy provozovateli vozidla uhradit určenou částku a to do 15- ti dnů ode dne doručení výzvy. Toto provozovatel však neprovedl.
- 11) Dle správního orgánu I. stupně je skutková podstata přestupku ve výrokové části rozhodnutí správná, správní orgán postupoval plně v souladu se zákonem a správně citoval příslušné zákonné ustanovení. Při prostudování NÁLEZU Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2018 č. Pl. ÚS 15/16 v věci na zrušení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 297/2011 Sb., a na vyslovení protiústavnosti § 125f odst. 1 tohoto zákona byl předsedou senátu Pavlem Rychetským tento návrh zamítnut.
- 12) až 19) Obviněný se zde vyjadřuje k nezákonnému zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla. K tomu to správní orgán sděluje: Je třeba se zaměřit na pojem „objektivní odpovědnost“ správní orgán upozorňuje na objektivní odpovědnost, jejíž vznik – na rozdíl od odpovědnosti subjektivní –

nevyžaduje zavinění na straně odpovědného subjektu. Podmínky uplatnění objektivní odpovědnosti provozovatele jsou:

- Není známa totožnost řidiče, který přestupek spáchal.
- Porušení pravidel silničního provozu nemělo za následek dopravní nehodu – dopravní nehoda je událost v silničním provozu, při které došlo k následkům na životech, zdraví nebo k hmotné škodě a je v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu na pozemní komunikaci. Kdyby např. došlo k havárii vozidla, ale nikdo nebyl zraněn, ani nevznikla žádná hmotná škoda, o dopravní nehodu by se nejednalo.
- Porušení povinností řidiče nebo pravidel silničního provozu vykazuje znaky přestupku – nesmí se jednat o trestný čin.
- Porušení pravidel silničního provozu je zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení či stání – většinou jde o přestupky zjištěné instalovanými (pevnými – stacionárními) radary. Nepůjde použít v případech, kdy např. policie měří rychlost jízdy radarem s obsluhou a řidiči jim ujede, v případech, kdy řidič porušil zákaz vjezdu apod.

Odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovateli vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. To, že zákonná úprava předpokládá možnost provozovatele vozidla ovlivnit osobu jeho řidiče, je patrné i z § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Toto ustanovení vylučuje jeho odpovědnost za přestupek provozovatele vozidla v případech odcizení vozidla, nebo změny vlastníka, jestliže bylo zažádáno o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.

Důvod, pro který zákonodárce přistoupil ke stanovení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, spočívá ve snaze odstranit stav, kdy některé z těchto přestupků nebylo možné ve velkém počtu případů postihovat. Přehled o tom, kdo vozidlo užívá je povinností provozovatele vozidla. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užil jeho vozidlo, jakož i to že má zájem dovolat se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinnosti neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla.

20) až 26) Konstatování a rozbor obviněného na judikatury Nejvyššího správního soudu – nález Pl. ÚS 15/16, 6 As 128/2015 – kasační stížnost zamítnuta (nezaplacení parkovného – objektivní povinnost provozovatele vozidla), případy řešené ve správním řízení společností FLEET Control, 9 As 139/2015 - kasační stížnost zamítnuta a další judikatury které uvádí v bodě č. 24. Obviněný zde pouze konstatuje a rozebírá judikatury se závěrem, „...že výklad, ke kterému došel Nejvyšší správní soud při posuzování nezbytných kroků před zahájením řízení o přestupku provozovatele vozidla je chybný, nemá oporu v zákoně a je porušením práva na spravedlivý proces“.

27) až 28) MěÚ Mikulov, odbor organizačních a vnitřních věcí řádně zaslal výzvu provozovateli vozidla. Správní orgán po oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud jsou splněny podmínky podle §125 f, odst. 2, totožnost řidiče není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a porušení je zde možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. Určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Určená částka je splatná do 15-ti dnů ode dne doručení. Správní orgán zaslal výzvu k úhradě peněžitě částky nebo sdělení totožnosti řidiče vozidla, přičemž byla stanovena lhůta určená zákonem. Tato výzva byla řádně zaslána i doručena (výzva provozovateli byla zaslána dne 24. 4. 2018, doručena datovou zprávou dne 24. 4. 2018). Účastník řízení ve lhůtě stanovené výzvou určenou částku neuhradil a ani správnímu orgánu nesdělil údaje o totožnosti řidiče. Z tohoto důvodu bylo s účastníkem řízení jako provozovatelem vozidla zahájeno správní řízení o přestupku provozovatele vozidla. Správní orgán tedy učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.

29) Ve spisové dokumentaci je obsažen dokument „Schválení míst pro stacionární měření rychlosti MP Mikulov“ od Krajského ředitelství Policie ČR.

- 30) Toto tvrzení je v rovině hypotéz a domněnek, kde obviněný navíc nepřesně uvádí počet radarů umístěných ve městě Mikulov. Vést statistiku, analýzu ohledně stacionárních radarů není zákonnou povinností obce.
- 31) až 37) Ve spisové dokumentaci je obsažen dokument „Schválení míst pro stacionární měření rychlosti MP Mikulov“ od Krajského ředitelství Policie ČR – dokument pořadové č. 4. Správnímu orgánu zcela postačí, pokud je ve spise založena prostá kopie ověřovacího listu. Pro posouzení otázky zda k přestupku provozovatele vozidla došlo či nikoli, není rozhodné, zda je ve spise založen originál či ne. Obviněný neuvedl, z jakého důvodu by kopie neměly odpovídat originálům. Správní orgán není příslušný se vyjadřovat k pravomoci Městské policie. Správní orgán se domnívá, že Měření proběhlo řádně a to prostřednictvím silničním radarovým rychloměrem RAMER10 T. Ověření provedené Českým metrologickým institutem potvrzuje, že dané měřidlo má požadované vlastnosti. RAMER10 T splňuje všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen. Měření probíhá v pořádku, to ostatně vyplývá i z pořízené fotodokumentace.
- 38) až 39) Odborný referent správního úřadu jak uvádí obviněný, nemusí být proškolen k vyhodnocení snímku. Údaje jsou zobrazovány automaticky a referent nemá možnost do nich jakkoliv zasahovat nebo je pozměňovat. Fotografie daného přestupku je kvalitní a je z ní jasně zřejmé, které vozidlo je na snímku zachyceno.
- 40) až 41) Správní orgán se nevyjadřuje k dotazům, které byly požadovány obviněným na městskou policii Mikulov. Správní orgán má ve spisové dokumentaci pořízenou fotografii přestupku – pořadové č. 1. Ze spisu nevyplývá žádná skutečnost, která by údaje na fotografii, resp. její věrohodnost, měla zpochybňovat. Ze strany obviněného se tak jedná o nepodloženou spekulaci.
- 42) Měřicí zařízení je pravidelně kalibrováno a platně ověřováno, nic nemění na tom, že zařízení je přesouváno mezi určená stanoviště. V roce 2018 došlo pouze ke dvěma přesunům mezi dvě stanoviště. Ověřovací list 194/2017 byl vydán dne 11. 10. 2017 – RAMET a.s., Letecká 1110, 686 04 Kunovice. Konec platnosti kalibrace 10. 10. 2018. Přestupek spáchán dne 23. 4. 2018.
- 43) Správní orgán se nevyjadřuje k dotazům, které byly požadovány obviněným na městskou policii Mikulov.
- 44) až 45) RAMER10 T splňuje všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen viz bod č. 42. Obviněný zde zpochybňuje celkové měření a uvádí, že fotografie byla před založením do spisu upravována. K tomu to se správní orgán nebude vyjadřovat, poněvadž obviněný se zde pohybuje v úrovni nijak nepodložených domněnek a spekulací. Správní orgán sděluje, že pokud je tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal.
- 46) Ve spisové dokumentaci je obsažen dokument „Schválení míst pro stacionární měření rychlosti MP Mikulov“ od Krajského ředitelství Policie ČR – dokument pořadové č. 4.
- 47) Odpověď na tuto námitku - bod 29 až 46.
- 48) až 77) Obviněný se zde zabývá neexistencí materiálního znaku přestupku provozovatele. Odvolává se zde na rozsudek NSS č.j. Afs 27/2008 – 46 kde se píše, že povinností správního orgánu je zkoumat nejen naplnění formálních znaků přestupku, ale také, zda jednání vykazuje daný stupeň společenské škodlivosti, tudíž materiální stránku přestupku. Po prostudování tohoto rozsudku bylo zjištěno správním orgánem, že předmětem tohoto rozsudku bylo posouzení, zda v případě uzavření kupní smlouvy o převodu nemovitostí za situace, kdy prodávajícími jsou manželé, je za příjemce hotovostní platby považován každý z manželů nebo oba manželé dohromady. Vybrané věty z judikátu NSS nelze ztotožňovat s daným přestupkem. Obviněný poukazuje na neexistenci materiálního znaku ve věci přestupku provozovatele vozidla, k čemuž využívá svojí interpretace výše uvedeného rozsudku. Tento případ je však diametrálně odlišný od případu přestupku provozovatele vozidla.

Objektivní odpovědnost je zvláštním druhem odpovědnosti; jedná se o odpovědnost za protiprávní stav (zkráceně odpovědnost za výsledek), přičemž příslušný orgán nezkoumá jednotlivé prvky odpovědnosti uplatňující se u odpovědnosti subjektivní.

S názorem o nenaplnění materiálního znaku přestupku správní orgán tedy nesouhlasí. Silniční zákon stanoví pravidla provozu na pozemních komunikacích, včetně práv a povinností účastníků tohoto provozu. Mimo jiné v § 18 odst. 4 stanoví, že " V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1. ". Silniční zákon tedy jednoznačně ukládá tuto povinnost. Povinnosti stanovené tímto zákonem jednotlivým účastníkům provozu na pozemních komunikacích nelze v žádném případě zlehčovat či zkracovat. Naopak silniční zákon má zásadní význam v zajištění bezpečnosti provozu, zdraví, života a majetku všech účastníků tohoto provozu. V případě tohoto přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu v rozporu a s § 10 provozovatel nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče. Nezjištěný řidič překročil maximální povolenou rychlost v obci [REDAKCE] a to o 11 km.h-1, (naměřená rychlost vozidla byla 61 km.h-1, po zohlednění toleranční odchylky) což mělo za následek reálné nebezpečí pro zdraví a život účastníků silničního provozu. Porušení zákonné povinnosti takovým způsobem jednoznačně znamená ohrožení zájmu společnosti, konkrétně zájmu na bezpečném provozu na pozemních komunikacích.

Přestupek provozovatele vozidla vymezený v § 125f zákona lze chápat jako přestupek subsidiární. Až v případě, že není možné s určitostí zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatele vozidla za to, že svěřil řízení vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Objektivní stránkou přestupku provozovatele vozidla je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby při užití motorového vozidla, r. z. [REDAKCE] jehož je provozovatelem byly dodržovány řidičem tohoto vozidla povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Objektivní odpovědností se rozumí odpovědnost za protiprávní stav, za výsledek. Jejím předpokladem tedy není zavinění v jakékoliv formě.

Popisovaný protiprávní stav naplňuje materiální znaky přestupku. Stupeň společenské škodlivosti v tomto konkrétním případě dosahuje stupně vyššího než nepatrného, dosahuje tedy intenzity přestupku. Ohrožení či porušení zájmu chráněného zákonem je dáno porušením konkrétního zákazu, příkazu či povinnosti, za běžných, zákonem předvídaných okolností, neboť již naplněním formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by existovat významné okolnosti takový závěr vylučující. Takové okolnosti však shledány nebyly. Provozovatel vozidla rezignoval na povinnost stanovenou v zákoně, tj. zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť sám výsledek prokazuje, že tuto povinnost nezajistil, což mělo za následek překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Vzhledem k tomu, že prostředí na pozemních komunikacích je charakteristické svou vysokou nebezpečností a nenadálým rizikem, jsou v jednotlivých ustanoveních zákona o silničním provozu stanoveny všem jeho účastníkům určité povinnosti. Pokud řidič rychlost jízdy překročí, vždy se zvyšuje riziko, že nebude schopen reagovat na vzniklé situace. Forma zavinění je v případě přestupku řidiče přinejmenším nedbalostní, což plně postačuje k naplnění skutkové podstaty přestupku - řidič totiž může a má vědět, že jede nepovolenou rychlostí, protože údaj o aktuální rychlosti jízdy může odečíst ze svého rychloměru. Mezi přestupkem a přestupkem provozovatele vozidla je však zásadní rozdíl. Zatímco k přestupku se váže „pouze“ odpovědnost za zavinění (tzv. subjektivní odpovědnost), právní odpovědnost týkající se přestupku provozovatele vozidla je nutné chápat jako odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost za výsledek, bez ohledu na zavinění. Z tohoto pohledu je tedy odpovědnost za přestupek provozovatele vozidla podstatně přísnější než odpovědnost za přestupek. V praxi to mimo jiné znamená, že orgán udělující sankci za přestupek provozovatele vozidla nemusí zavinění provozovatele vozidla prokazovat.

Pro naplnění materiální stránky postačí tedy pouhé ohrožení zájmů chráněných zákonem, pokud je v takové míře, že již lze pochybovat o bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Překročení rychlosti v tomto případě o 11 km/hod je takové překročení, které ohrožuje bezpečnost a plynulost provozu zásadním způsobem a neopravňuje k úvahám o nenaplnění materiální stránky přestupku. Uložení trestu na samé spodní hranici zákonné sazby je dle správního orgánu adekvátní.

- 78) až 80) Obviněný zde uvádí, že správní orgán chybně posoudil liberační důvody. K tomu to správní orgán uvádí: Přestupek provozovatele vozidla vymezený v § 125f zákona o silničním provozu lze chápat jako přestupek subsidiární, jak bylo již výše uvedeno. Až v případě, že není možné s určitostí

zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatelem vozidla za to, že svěřil řízení vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích viz. §125f odst. 5 zákona o silničním provozu, podle něhož *(obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a za a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno)*. Primárně tedy za spáchaný přestupek odpovídá řidič vozidla. Až tehdy, nelze-li skutečného řidiče na základě žádných důkazů či indicií zjistit a vést proti němu přestupkové řízení, nese odpovědnost za přestupek provozovatel vozidla. Ten se uvedené odpovědnosti může zbavit jen na základě zákonem předvídaných liberačních důvodů. Podle § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 neodpovídá, *jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích a) bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo b) podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.*

- 81) Obviněný zde namítá porušení principu předvídatelnosti práva. Správní orgán se k tomuto vyjadřuje následovně. Správní orgán rozhodl v daném případě, že k přestupku došlo. Pro naplnění materiální stránky postačí pouhé ohrožení zájmů chráněných zákonem, pokud je v takové míře, že již lze pochybovat o bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Překročení rychlosti v tomto případě o 11 km/hod je takové překročení, které ohrožuje bezpečnost a plynulost provozu zásadním způsobem a neopravňuje k úvahám o nenaplnění materiální stránky přestupku. Z výše uložené sankce vyplývá, že ji správní orgán uložil při samé dolní hranici zákonného rozpětí. Správní orgán neporušil § 2 odst.4 zák.č. 500/2004 Sb. správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Správní orgán dodržel postup § 3 zák.č. 500/2004 Sb správního řádu, kdy *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
- 82) až 87) Obviněný se zde odvolává na chybné stanovení a odůvodnění správního trestu. Správní orgán k tomuto uvádí, že postupoval dle platných právních norem, správní orgán zvážil všechny důkazy a dospěl k závěru, že obviněný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 125f odst. 1, neboť v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem. K bodu 87) Výzva provozovateli vozidla k uhrazení určené částky byla provozovateli zaslána dne ■■■■■■■■■■ Dále se zde obviněný opakovaně vrací k nezákonnému měření, neprokázání materiální stránky přestupku. Správním orgánem již tyto námitky zodpovězeny byly viz. výše.
- 88) Správní orgán se nebude vyjadřovat k dotazu, který je směřován na odvolací orgán.

Správní orgán při své rozhodování vycházel z listinných důkazů, kterými jsou:

1. Oznámení přestupku + radarový záznam ze dne [REDACTED]
2. Kopie ověřovacího listu č. 194/2017
3. Sdělení č. 1219/2016 – STZI/39855/2016/ALEL – územní souhlas
4. Schválení úseků pro měření rychlosti MP Mikulov Policií ČR, č. j.: KRPB-158256-3/ČJ-2016-0600DP-TICH
5. Výpis z CRV vozidla r. z. [REDACTED]
6. Výzva ze dne 24.4.2018 č.j. MUMI 18019154
7. Usnesení o odložení věci č.j. MUMI 18047372
8. Příkaz ze dne 26. 6. 2018 č.j. MUMI 18031031
9. Odpor proti příkazu ze dne 2.7.2018 č.j. MUMI 18032186
10. Úřední záznam o určení oprávněné úřední osoby
11. Oznámení ze dne 4.7.2018 č.j. MUMI 18032669
12. Žádost o ústní jednání ze dne 4.7.2018 č.j. MUMI 18032704
13. Protokol o provedení důkazů ze dne [REDACTED]

14. Vyjádření k provedení důkazů ze dne 23.7.2018 č.j. MUMI 18036022
15. Rozhodnutí ze dne 20.9.2018 č.j. MUMI18041579
16. Odvolání ze dne 5.10.2018 č.j. MUMI18049089
17. Předání spisu se stanoviskem č.j. MUMI18051223
18. Odvolání proti rozhodnutí č.j. MUMI18051230
19. Rozhodnutí Krajského úřadu č.j. JMK 155106/2018
20. Vrácení spisu a rozhodnutí č.j. MUMI 18054150
21. Předvolání obviněného ze dne 17.12.2018 č.j. MUMI18056811
22. Výzva k odstranění nedostatků podání č.j. MUMI 19004046
23. Upozornění na možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č.j. MUMI19004912
24. Protokol o provedených úkonech účastníka řízení
25. Vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání a k podkladům pro vydání rozhodnutí v řízení sp. zn: [REDAKCE] č.j. [REDAKCE]
26. Vyjádření k provedení důkazů mimo ústní jednání a k podkladům pro vydání rozhodnutí v řízení sp. zn: [REDAKCE]

je doloženo a prokázáno, že obviněný AXIMA, spol. s.r.o., IČ:18825176, jako provozovatel vozidla r. z.: [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem.

Automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy bylo zjištěno, že dne [REDAKCE] hodin v obci [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, kdy v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod., jel rychlostí 64 km/hod., resp. 61km/hod. (dle toleranční odchylky měření 3 km/hod., viz evropská směrnice č. 75/443/EHS a zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii).

V daném případě tak došlo ke spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem.

Při řešení výše uvedeného přestupku správní orgán vycházel ze spisového materiálu, kdy podle názoru správního orgánu lze veškeré písemnosti, které jsou součástí tohoto spisového materiálu, považovat za listinné důkazy podle ustanovení § 51 odst. 1, správní řád, kterými lze prokázat skutkový stav věci. Podklady ve spise neobsahují žádné rozpory, takže z nich mohl správní orgán vycházet.

Aby mohl být provozovatel vozidla uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla, musí být naplněna skutková podstata přestupku, kterého se dopustil nezjištěný řidič. Správní orgán se proto zabýval samotnou skutkovou podstatou přestupku nezjištěného řidiče.

V ustanovení § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, v odst. 3 písm. a) téhož § je uvedeno, že přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí a v odst. 3 písm. b) pak, že nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Pokud řidič rychlost jízdy překročí, vždy se zvyšuje riziko, že nebude schopen reagovat na vzniklé situace (kolize, najíždění vozidla z místa ležícího mimo pozemní komunikaci, vběhnutí dítěte do silnice, aj.). Z uvedených důvodů zákonodárce vyžaduje, aby se rychlost jízdy v obcích striktně dodržovala, protože jakékoliv její překročení, snižuje možnosti odvrácení či zabránění jakékoliv kolize při zachování plynulosti silničního provozu. Forma zavinění je v případě přestupku řidiče přinejmenším nedbalostní, což plně postačuje k naplnění skutkové podstaty přestupku - řidič totiž může a má vědět, že jede nedovolenou rychlostí, protože údaj o aktuální rychlosti jízdy může odečíst ze svého rychloměru. Vzhledem k tomu, že prostředím na pozemních komunikacích je charakteristické svou vysokou nebezpečností a nenadálým rizikem, jsou v jednotlivých ustanoveních zákona o silničním provozu stanoveny všem jeho účastníkům určité povinnosti.

Právní odpovědnost týkající se přestupku provozovatele vozidla je tedy nutné chápat jako odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost za výsledek, bez ohledu na zavinění. V praxi to mimo jiné znamená, že správní orgán udělující správní trest za přestupek nemusí zavinění provozovatele vozidla prokazovat.

Zákon připouští pouze liberační důvody, které jsou stanoveny v ustanovení § 125f odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, avšak ty prokazuje provozovatel - *provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel*. Správnímu orgánu nejsou známy okolnosti, které by vylučovaly odpovědnost za spáchaný přestupek.

Přestupkem provozovatele vozidla je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za ně pak ukládá zákonem stanovený trest. Smyslem je zájem společnosti na tom, aby přestupky zjištěné technickými nebo jinými prostředky, kterých se dopustili nezjištění řidiči, nezůstaly neprojednány a nepotrestány. Provozovatel vozidla je postaven do role spoluodpovědného za ukázněné chování řidiče, kterému svěřil řízení jím provozovaného vozidla.

Objektivní stránkou přestupku provozovatele vozidla je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby při užití vozidla r. z. ■■■■■ byly dodržovány řidičem tohoto vozidla povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích; toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu. Naplnění pojmu „zajistit“ je splněno proto pouze tehdy, nedojde-li k porušení zákona. Proto správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že k porušení ze strany provozovatele došlo, neboť jako provozovatel vozidla nezajistil, aby nebyl (blíže neustanoveným řidičem, užívajícím provozované vozidlo r. z. ■■■■■) spáchán přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení § 2 písm. b) zákona o silničním provozu pro účely tohoto zákona „je provozovatelem vozidla vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu“. Podle ustanovení § 2 odst. 15 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, „je provozovatelem silničního vozidla osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba“.

Popisovaný protiprávní stav naplňuje materiální znaky přestupku. Stupeň společenské škodlivosti v tomto konkrétním případě dosahuje stupně vyššího než nepatrného, dosahuje tedy intenzity přestupku. Ohrožení či porušení zájmu chráněného zákonem je dáno porušením konkrétního zákazu, příkazu či povinnosti, za běžných, zákonem předvídaných okolností, neboť již naplněním formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by existovat významné okolnosti takový závěr vylučující. Takové okolnosti však shledány nebyly. Provozovatel vozidla rezignoval na povinnost stanovenou v zákoně, tj. zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť sám výsledek prokazuje, že tuto povinnost nezajistil, což mělo za následek překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. K vyvození odpovědnosti stačí pouhý fakt porušení či nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jeho základě. Podstatným pro posouzení této otázky je skutečnost, že účastník řízení je provozovatelem vozidla a z toho mu dle okolností plynou i další závazky soukromoprávního či veřejnoprávního charakteru. Vztah provozovatele vozidla a jiného uživatele je ryze soukromoprávní, jeho režim a obsah pak závisí na podmínkách dohody smluvních stran. Na přístupu účastníka řízení jako vlastníka k věci samé poté záleží, v jaké právní formě, za jakých podmínek či zda vůbec přenechá svoji věc – (*automobil, motocykl, přívěs atd.*) - k užívání jiné osobě. Nepochybně je, že existuje i veřejný zájem na ochraně zákonných práv a povinností, které pro provozovatele vozidel vyplývají z norem veřejného práva.

Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f zákona o silničním provozu je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci - nástroje spáchání protiprávnosti - z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou. Takto konstruovaná odpovědnost působí individuálně preventivně vůči provozovateli vozidla, stejně tak jako generálně preventivně vůči okolní společnosti, neboť je zřejmé, že zjevně nastalá protiprávnost spjatá s užíváním a potažmo provozem vozidla nezůstane

postižena bez odpovědnosti konkrétní osoby. Správní orgán podotýká, že stejně tak jako provozovatel vozidla obvykle dbá na ochranu své majetkové hodnoty, bude též v jeho zájmu, aby při vědomí o povinnostech, které pro něj vyplývají ze zákonné úpravy, působil i na jiné osoby (tzn., zajistil dodržování povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích) ve snaze co nejvíce eliminovat negativní účinky, které mu jako provozovateli mohou vzniknout přímo při užívání jeho vozidla, byť způsobené třetími osobami, v rozporu s veřejnoprávními normami.

Řízení o přestupku provozovatele vozidla je svou povahou sankční správní řízení, v němž je posuzováno, zda došlo ke spáchání přestupku, kdo jej spáchal a za jakých okolností, jaký správní trest je třeba uložit pachateli přestupku za jeho protiprávní jednání.

Za přestupek provozovatele vozidla lze uložit jen správní trest, který stanoví zákon o silničním provozu. Na přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, je nutné aplikovat správní trest dle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Ukládání sankcí za přestupek a rozhodování o jejich výši probíhá na rovině volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tj. zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích.

Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.

Správní orgán zvážil všechny důkazy a dospěl k závěru, že obviněný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125f odst. 1, neboť v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem, kdy s vozidlem r. z.: [REDAKCE] jehož je provozovatelem, byl dne [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] neustanoveným řidičem spáchán přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů.

Správní orgán při určení druhu a výměry správního trestu postupoval podle ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a ve výše uvedeném textu odůvodnění rozhodnutí správní orgán hodnotil okolnosti přestupku, zejména přihlížel k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Osobní poměry obviněného nejsou správnímu orgánu známy.

Z hlediska posouzení povahy a závažnosti přestupku dle § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se správní orgán zaobíral významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, tedy porušením konkrétního zákazu, příkazu či povinnosti.

Vzhledem k tomu, že se jedná o objektivní odpovědnost pachatele přestupku, bez existence subjektivní stránky deliktu, správní orgán zavinění obviněného nezkoumal. Byla posuzována také ustanovení zabývající se přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi taxativně vymezenými v § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, avšak žádných polehčujících či přitěžujících okolností shledáno nebylo.

Správní orgán tak za spáchání přestupku uložil obviněnému pokutu ve výši 1500,- Kč, neboť, pro určení výši pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, kdy dle zákona o silničním provozu se za předmětný přestupek uloží dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. „pokuta od 1500,- Kč do 2500,- Kč“.

Správní trest za přestupek byl uložen na spodní hranici zákonného rozpětí. Dle správního orgánu jde o správní trest, který zcela odpovídá splnění účelu řízení. U přestupku, u něhož nebyl zjištěn pachatel, nese objektivní odpovědnost provozovatel vozidla.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč uložil správní orgán obviněnému plně v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § 6 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, neboť provozovatel vozidla vyvolal toto správní řízení porušením své právní povinnosti.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k odboru dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje podáním u zdejšího správního orgánu.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

obdrží:

- AXIMA, spol. s r.o., IČ:18825176, Víděnská č.p. 204/125, 619 00 Brno